

امام زمان در روایات / اهتمام ائمه به بیان ویژگی های حضرت مهدی (عج)

هر کس که اطاعتش واجب باشد باید صفاتش را شناخت تا با شخص دیگری که به دروغ مقام او را مدعی است اشتباه نشود، بنابراین شناخت و دانستن صفات حضرتش واجب می‌باشد.



هر کس که اطاعتش واجب باشد باید صفاتش را شناخت تا با شخص دیگری که به دروغ مقام او را مدعی است اشتباه نشود، بنابراین شناخت و دانستن صفات حضرتش واجب می‌باشد.

خبرگزاری مهر، گروه دین و اندیشه: اولین و مهمترین وظیفه ای که هر شیعه منتظر در مورد امام خویش دارد، به دست آوردن معرفت و شناخت نسبت به آن امام است و در روایات متعدد به این مطلب تصریح شده است؛ از جمله پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله و سلم فرموده اند: «هر کس بمیرد و امام زمانش را شناسد به جاهلیت مرده است.» (۱) پس در هر عصری شناخت امام آن زمان امری لازم و ضروری است و پس از آن، اطاعت از امام واجب می‌شود. در دعای بعد از زیارت آل یاسین می‌خوانیم:

«خدايا! درود بنویس بر ولی خود و فرزند اولیائت، که اطلاعات آنها را بر خلق لازم و فرض گردانیدی و حق آنها را واجب کردی.» (۲)

بر همین اساس هر کس که اطاعتش واجب باشد باید صفاتش را شناخت تا با شخص دیگری که به دروغ مقام او را مدعی است اشتباه نشود، بنابراین شناخت و دانستن صفات حضرتش واجب می‌باشد.

شاهد این مطلب، اهتمام پیامبر و ائمه علیهم السلام به بیان نمودن صفات و ویژگی‌های خاص آن حضرت در هر زمان می‌باشد که او را حتی از امامان متمایز می‌نماید تا چه رسد به مردم دیگر. پس شناخت امام لازم است و این شناخت جز به دو امر حاصل نمی‌شود:

اول: شناخت شخص امام علیه السلام به نام و نسب.

دوم: شناخت صفات و ویژگی‌های او.

در زیارت جامعه کبیره می‌خوانیم:

«فَيَحَقِّقُهُمُ الَّذِي أَوْجَبْتَ لَهُمْ عَلَيْكَ أَنْ تُدْخِلَنِي فِي جَمَلَةِ الْعَارِفِينَ بِهِمْ وَ يَحَقِّقَهُمْ؛ خدايا! پس از تو می‌خواهم به آن حقی که برای ایشان بر خود واجب کردی که مرا در گروه عارفان مقام به حق آنها قرار دهی.» (۳)

بنابراین باید معرفت را از خداوند درخواست کرد:

«چرا که علم، فقط با آموزش و درس می‌خواندن نیست، بلکه علم نوری است که خداوند در دل هر کسی که بخواهد هدایتش کند قرار می‌دهد و هر که را خداوند هدایت کند، هدایت یافته است.» (۴)

در کتاب کافی به سند خود از محمد بن حکیم نقل کرده است:

به امام صادق علیه السلام عرضه داشتم معرفت ساخته کیست؟

حضرت فرمود: «از ساخته‌های خداوند است، بندگان را در ساخت آن بهره ای نیست.» (۵)

پس بر بندگان لازم است که از درگاه خداوند شناخت و معرفت امام زمانشان را بخواهند تا آن را برایشان روزی نماید و کامل گرداند.

هنگامی که شناخت و معرفت درباره آن حضرت کسب شد، باید امامت و پشواپی آن حضرت به طور کامل مورد قبول واقع شود. در روایات متعدد انسان بر حذر داشته شده از &zwjz;اینکه امامت حضرت مهدی (عج) را انکار نماید، چنان که در حدیث آمده است:

«مَنْ كَذَّبَ بِالْمَهْدِيِّ فَقَدْ كَفَرَ؛ هر کس حضرت مهدی را تکذیب نماید کافر شده است.» (٦)

و نیز در حدیثی دیگر است:

«مَنْ أَنْكَرَ خُرُوجَ الْمَهْدِيِّ فَقَدْ كَفَرَ يَمَا أَنْزَلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ؛ هر کس خروج حضرت مهدی (عج) را انکار نماید پس همانا کافر گشته است به آنچه بر حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم فرود آمده است.» (٧) و (٨)

منابع:

١- بحار الأنوار، ج ١٠، ص ٣٥٣.

٢- مفاتیح الجنان

٣- مفاتیح الجنان

٤- مکیال المکارم، ج ٢، ص ١٧٢.

٥- اصول کافی، ج ١، باب لزوم الحجّه، حدیث دوم، ص ٤٧.

٦- مکیال المکارم، ص ١٠٤.

٧- چهل حدیث پیرامون یوسف زهرا علیها السلام، ص ٩٢؛ به نقل از منتخب الأثر، ص ١٤٩.

٨- خورشیدپنهان، رضا لکزایی، بنیادفرهنگی حضرت مهدی (عج) صص ٢٢-١٩.